

יעקב ביטון

גוזלן

גוזלן, איפה אתה? זכוכית המגדלת
ומצפה הכוכבים זרועי מחות
לא שאלו על עציר יחף אחד,
ליון אסור מזרחי משתיף עד
דק באטמוספירה שקופה. מה
אנחנו מחפשים? איפה?
ראיתם את הפנים כמוני
ספוגים בסכנה, מנזרים ממעשה
מעשיהו היה אחרון הנביאים
בתקופתו עם המזרח המגרב נדון לחרבן
ופרענות על פשעים ואלימות האבות,
בסר ההיפותלמוס שלנו
לא ידענו לחנט ולהרביץ במקלות
שקד את מי
שחלץ עצמותיו אחרי
הסביאות בעמק, כל העמק
קערה גדולה של פרות שאספו
אחרים בזעה
גוזלן, כבר בחטיבת הבינים פחדנו
ממד כלנו, "בריון מזרחי", כל
התלמידים הלבנים ואני, שרציתי למחק
את שם המשפחה מהמחברות, רק פתה, מספר
ושם פרטי רשמתי, יעקב, עליתי על הסלם ובעטתי
בו כדי להגיע אל ריק שחר, טרקטוס של קפאון
ושקרים, מאמר לוגי פילוזופי לאלוף:

- 1 העולם הוא כל מה שרודה.
- 1.1 העולם הוא סך כל העבודות.
- 1.1.1 העולם נקבע ע"י העבודות וע"י העבדים.
- היתר נחים, מעלים באוב את דיוקנם
 עבה רזה, אנליזה של זקפות
 גוזלן אחי העיר, סלח לי
 מהבשר של פעם
 מטמיון השושלות
 כל אושה כל רחש נדמים לי עכשו
 כמו לחש סוהרים, גם כשאני בבית
 הדברים והעבודות טפלים ומיגעים אותי
 גוזלן, למה נפרדנו?
 אמא באה מהר להיניק את הנרקיסים שלה
 במי זהב, התאבנו, גוזלן, חיינו
 בחדרים האלו בשפע הדמיון, אתה בתא
 ואני ליד המחברות, דוחקים את העולם
 ואונסים אותו לכדיון מחלט בעוד
 התהו נח לפני פירוני הריסים שלנו
 מאמצים את הגבעות הרחוקות שלפני
 האטלס, אפלו את הפסגות לא בקשנו
 רק כתף או ברית פשוטה.
 גוזלן, סבך לא חתם על מעצר הבית
 כמה הרחקת? כמה עקורה אמך מעשר
 אצבעותיך? האמנתי שאתה המשיח, מדבר
 עם צמחים, תומך סוהרים, מרחיב עצורים
 וקורא ספורי תנ"ך בהיותם.